

Kiadja a magyar forradalmi szocialisták szövetsége.

SZOCIALISTA FORRADALOMÉRT

**a IV. internacionálét újjáépítő nemzetközi
szövetség szervezete**

TARTALOM:

A IV. Internacionálét Ujjáépítő

Nemzetközi Szövetség Alapító Kiáltványa

**CEDOC
FONS
A VILADOT**

XI. évfolyam - 1973 április

ára: 3 francia frank, vagy 10 forint

UAB
Biblioteca de Comunicação

Előszó egy fontos szöveghez

Lapunk hosszú hónapok után, csak most jelenik meg. A benne közölt rendkívül fontos szöveg, mely 1973 áprilisában született, némileg érthetővé teszi a késést. Mégis magyarázattal tartozunk olvasóinknak. Annál is inkább, mert az előzetes tájékoztatást és magyarázatot tartalmazó, jórészt 1972-es lapszámainkat sem tudtuk még rendelkezésükre bocsátani.

Ismer több mint egy év óta, pontosan 1972 június elejétől a IV. Internacionálé egy újabb nagy válságot él át. Itt most nem vitatjuk a válság láttán úszintén aggodalmaskodók érveit, még kevésbé foglalkozunk a filiszterek siránkozásával, vagy a kárörvendő szkeptikusokkal. A munkásmozgalom történetéhez szervesen kapcsolódó válságok magyarázatát és jelentőségét általában, és a IV. Internacionálét különösen lapunk más számaiban tárgyaljuk. Nem térhetünk ki a tavaly kirobbant válság részletes történetére, valamint a felmerült ellentétek elemzésére sem. Az alább közölt Kiáltvány megfelelő anyagot szolgáltat ehhez. Most csak arra szeretnénk, hogy felvázoljuk a Kiáltvány megszületésének a kereteit, megrajzoljuk egyéves történeti háttérét, hogy magyarországi olvasóink számára is érthető legyen.

Tavaly júniusban a francia O.C.I. /Organisation Communiste Internationaliste - Nemzetközi Kommunista Szervezet/, amellyel a IV. Internacionálé újjáépítéséért küzdő Nemzetközi Bizottság keretében a Magyar Forradalmi Szocialisták Szövetségének 1964 óta a legszorosabb kapcsolata volt, azzal a meglepő javaslattal jelentkezett, hogy a Nemzetközi Bizottság helyett egy Szervező Bizottságot kell létrehozni. A javaslatot indokoló szövegében kijelentette, hogy miután az angol S.L.L. /Socialist Labour League - Szocialista Munkásszövetség/ egyoldalúan szakított - 1971 végén - a Nemzetközi Bizottsággal, a Bizottság "felbomlott". E látszólag ártatlan névváltoztatás mögött a IV. Internacionálé folytonosságát fenntartó nemzetközi szerv jellegének és természetének az alapvető problémája rejtett. Az O.C.I. ugyanis meglepő fordulattal egyrészt kinyilvánította a Nemzetközi Bizottság múltjára -, amellyel eltekintve a húszéves harcot folytató Bizottság és a sztalinizmus előtti behódoló pablista "IV. Internacionálé" közötti elvi ellentéteteket, - másrészt nyíltan kijelentette, hogy az általa javasolt Szervező Bi-

zetség nem nemzetközi központ, s benne olyan szervezeteknek is helyük van, melyek néhány kérdésben nem a IV. Internacionális Programját követik.

Szervezetünk állásfoglalást a javaslattal szemben, s már 1972 júniusában több vitában és két szöveg révén kísérelte meggyőzni az O.C.I. vezetőségét. Célja az volt, hogy a nemzetközi előkonferencia 1972 július 1-4-re tervezett második ülészakára helyes alapon álló egységes álláspontja legyen a francia és a magyar szervezeteknek, melyeket az angol S.L.L. szakítása után általában a Nemzetközi Bizottság legfontosabb erőinek tartottak. Érveink azonban felfrahányt borsónak bizonyultak. Így történt, hogy a nemzetközi előkonferencia döntően a francia O.C.I. és a magyar szervezet közötti összecsapás jegyében zajlott le. A Kelet-Európai Kommunisták /Trockisták/ Szervező Bizottságának mindhárom másik csoportja /lengyel, csehszlovák, jugoszláv/ a leghatározottabban támogatta szervezetünket, s vele tartott a spanyol Trockista Szervezet is.

De az O.C.I. vezetősége már a konferencia másnapján vad és erőszakos támadást indított szervezetünk ellen, különösen annak a Franciaországban élő tagjai ellen /akik helyzetükből kifolyólag és a munkásságukban hagyományainak megfelelően az O.C.I.-nek is tagjai voltak/. Most az O.C.I. vezetősége azt a szemérmetlen követelést támasztotta, hogy térjünk el /!/ küldöttségünk azon tagjait, akik a nemzetközi konferencián az O.C.I. vezetőjét támadták. Még ők voltak felháborodva, amikor megjegyeztük: nem azért utasítjuk vissza Moszkva-ukázait, hogy az O.C.I. vezetőknek nyáljuk a talpát. A Magyar Forradalmi Szocialisták Szövetsége azonnal levelet írt az O.C.I. vezetőségének, melyben visszautasította azt az önmaga által adott "jogot", hogy a magyar szervezet bármely tagjának egy nemzetközi konferencián tanúsított magatartását - elítélje; kereken feltette a kérdést, hogy vajon az O.C.I. szerint a Magyar Forradalmi Szocialisták Szövetsége független szervezet-e, vagy sem?, s végül javasolta, hogy a két szervezet vezetőségének a küldöttsége azonnal üljön össze és tisztázza a nézeteltéréseket. - Levelünkre a mai napig sem kaptunk választ.

Az O.C.I. vezetőknek a magatartása, valamint a nemzetközi fórum és a franciaországi osztályharcban követett politikája egyre markánsabban egy opportunisták politikát fejezett ki, ami természetesen párosult a magyar szervezet és a valamennyi kelet-európai csoport elleni egyre erőszakosabb fellépéssel. Rájöttünk, hogy hibázunk, amikor még az előkonferencia idején is azt hittük - ez magyarázza az akkori támadásokkal szembeni inkább védekező magatartásunkat -, hogy részükről csak átmeneti tévedésről van szó, amit rövid ütem viták révén tisztázni tudunk.

Miután két hónapig válasza sem méltatták szervezetünk leve-

lét, a többi kelet-európai csoporttal együtt elhatároztuk, hogy szervezeteink Franciaországban élő tagjait kivonjuk az O.C.I.-ből. Ezzel egyidejűleg a többi kelet-európai szervezettel közösen elkészítettük a Nemzetközi Bizottság feladásával és a Szervező Bizottság létrehozásával beállt opportunistá fordulat alapvető írásos bírálatát, amit a Szervező Bizottság Nemzetközi Irodájának 1972 októberi ülésén terjesztettünk be, s ahol bejelentettük szándékunkat egy frakció megalakítására.

Már ezen az ülésen különböző provokációk sorozatával találtuk szembe magunkat. Az O.C.I. vezetősége egy hosszú nyomatott fürmedvénnyel jelentkezett, melyet teljes egészében a Nagy Balázs elvtárs elleni személyeskedő gyalázkedéseknek szentelt. Itt kezdte meg a személye ellen irányuló rágalomhadjáratot, amit azóta folytat, és ami egyre aljasabbá vált.

A közben harcunkhoz teljesen csatlakozott spanyol Trockista Szervezettel és a többi kelet-európai szervezettel együtt 1972 januárban egy konferencián megalakítottuk a frakciót és kidolgoztuk a platformját /szövegét lapunk 1973 februári száma közli/. A frakció felkószolt a Szervező Bizottság Nemzetközi Irodájának az ülésére, amit az O.C.I. csak 1973 ápriliséra hívott össze. Időközben az O.C.I. mellett működő Afrikai Marxista Csoport marokkói tagjai az O.C.I. vezetőségének a titkakezása és támadása /!/ ellenére megalakították a Marokkói Trockisták Csoportját és egyben csatlakoztak a frakciónak. Amikor azonban áprilisban megjelentünk a Nemzetközi Iroda ülésén, az O.C.I. vezetői ki akarták onnan utasítani a marokkói elvtársakat, akik pedig az Afrikai Marxista Csoport keretében a Szervező Bizottság alapítói voltak ! Ugyanakkor a spanyol Trockista Szervezetnek két Párizsban élő tagját - e szervezet tudta nélkül ! - meghívták az ülésre. Míg a politikai vita elkerülése végett Ugyrendi kérdést igyekeztek fabrikálni a problémából és a többi szervezettel is megszavaztatták /!/ a marokkói elvtársak eltávolítását, a frakció egy nyilatkozat felolvasása után kivonult az ülésről. Minden vita lehetetlenné, s így a szakítás tényévé vált.

A frakció azonnal konferenciára ült össze, melyen a helyzet és a teendők alapos vitája során elhatározta, hogy megalakítja a IV. INTERNACIONÁLET ÚJJÁÉPÍTŐ NEMZETKÖZI SZÖVETSÉGET.

Olvasóink ennek a Szövetségnek az alapító Kiáltványát találják lapunk e számában, amit a következő oldalon közlünk.

KIÁLTAVÁNY

"A proletárforrádalom gazdasági feltétele már régóta létrejött, amennyire ez a kapitalizmusban lehetséges... Minden a munkásoztálytól, azaz elsősorban forradalmi élcsapatától függ."

/A IV. Internacionálé Programjából./

A Magyar Forradalmi Szocialisták Szövetsége, a Spanyol Trockista Szervezet, a Marokkói Trockista Csoport, a lengyel "Walka Klas", a csehszlovák "Proletar", a jugoszláv "Proleterska Avangarda" trockista csoportok /helyek azelőtt a Kelet-Európai Kommunisták /Trockisták/ Szervező Bizottságát alkották/ a világproletariátus forradalmi vezetősége történelmi válságának a megoldására -, mely válság a IV. Internacionálé válságában tükröződik és ugyanakkor azt magában foglalja - elhatározták a IV. INTERNACIONÁLÉT ÚJJÁÉPÍTŐ NEMZETKÖZI SZÖVETSÉG megalakítását. Az alapító szervezetek és csoportok kinyilvánítják, hogy az 1938-ban megalapított IV. Internacionálé elméleti, politikai és szervezeti folytonosságát -, melyet 1953 és 1972 között a Nemzetközi Bizottság védett és fenntartott - a NEMZETKÖZI SZÖVETSÉG biztosítja, mely a IV. Internacionálé több mint harminc éves története valamennyi vívmányának az örököse, amit eddig a Nemzetközi Bizottság érzött meg. Az alapító szervezetek és csoportok felhívják a belsovizmus tanításához hű és a proletariátus világpártjéért, a IV. Internacionáléért küzdő összes öntudatos munkásharcost, fiatal, csoportot és szervezetet, hogy csatlakozzanak soraihoz.

A munkásoztlály, az ifjúság és valamennyi elnyomott nemzetközi méretekben kel fel az imperializmus és a bürokrácia, valamint ellenforradalmi szövetségük ellen. A hatalom kérdése áll valamennyi har-

cuk középpontjában, mint annak a közvetlen tétje. Minden öntudatos munkásharcos, minden ferradalmár a nemzetközi osztályharcnak az elmúlt években felgyűlemlett tanulságaiból és tapasztalataiból kiindulva, melyek ékesszólóan igazolták a belsevizmusnak, a IV. Internacionálé programjának az igazát, de annak a felelősségnek a tudatában is, mellyel a nemzetközi munkásosztálynak tartoznak, ismételten ki kell nyilvánítsák, elméletileg és gyakorlatilag egyaránt, hogy kerünk központi és égető kérdése a munkásosztály hatalma, a proletárdiktatúra, mely az egyetlen megoldás az emberiség minden gazdasági, politikai, társadalmi és kulturális problémájára, összefonódik a ferradalmi politikai vezetésének, a pártnak a kérdésével. Ebben a tekintetben semmiféle kibúvó nem engedhető meg: sem a harcra való egyszerű lemondás, sem az elvtelen alkalmazkodás az áruló sztalinista és reformista szervezetek politikájához, vagy a különböző "új utak" keresése, sem pedig azok ravasz meghátrálása, akik a "feltételek éretlenségére" hivatkozva halasztják el a feladat véghezvitelét.

De melyik az a párt, mely győzelemre tudja vinni a proletariátust?

A múlt gazdag tapasztalatai igazolják - különösen az osztályharcnak az 1968-as francia általános sztrájkjal és a csehszlovák politikai ferradalmi folyamatával megnyílt jelenlegi szakasza -, hogy a stalinizmussal, a reformizmussal és mindenfajta centrizmussal szemben csupán egyetlen szervezet képes egyáltalán felmérni, tehát magára vállalni ezt a feladatot, a IV. Internacionálé. Egyetlen, mert a IV. Internacionálé megingathatatlanul szembenállva a sztalinizmussal, a ferradalmi sztrábjával, a belsevizmus folytonosságának, mint a proletariátus politikai függetlenségének a szervezeti kifejezése.

Kizárólag egy ilyen szervezet képes hatalomra vezetni a munkásosztályt. Az imperializmus elkegyeredetten védekezik válságában és megerősíti támadását a proletariátus ellen, hogy befolyást gyakoroljon rá, egy pillanatig sem mondván le ugyanakkor a fizikai szétzúzásáról. A sztalinizmusnak, a reformizmusnak, a különböző centrista áramlatoknak és más kispolgári irányzatoknak az a lényegi szerepe, hogy az imperializmus befolyását közvetítsék a munkásmozgalmakra: a dolgozók harcát a burzsoá társadalmi rendnek és politikának, valamint a bürokrácia rezsimjének /mely a szocialista vívmányok országaiban a dolgozók hatalmát bitoresztja az imperializmus szánljára/ a medrébe terelik és tartják. Ennek az ellenforradalmi védelmi rendszernek a keretében, mely a proletariátus függetlenségének a letörését célozza, a reformizmus viszonylagos megerősödésének, a különböző kispolgári és centrista mozgalmak burjánzásának az oka elsősorban az Októberi Ferradalmnak, a világ-

ferradalmnak a sztalinizmus általi elárulása, valamint a ferradalmi élcsapat, a IV. Internacionálé viszonylagos gyengesége. De az osztályharcnak különösen az utóbbi években történt fejlődése, mely márlegre tette a proletariátustól idegen összes programot, mozgalmat és irányzatot, azt a fontos tanulságot tartalmazza, hogy a munkáosztály új nemzetközi pártjának építése a IV. Internacionálé építősőt jelenti.

Kerünk eme egyetlen valószínűrevaló feladatának a megoldásához feltétlenül szükséges a IV. Internacionálé története, tehát válsága összes tanulságainak az elsajátítása. Annál is inkább, mert a válság ahelyett, hogy megoldódott volna, újabb fejlemények következtében tovább súlyosodott. Így ezért szükséges, hogy a munkáosztály pártjáért küzdő valamennyi ferradalmár, aki valóban harcolni akar a proletárferradalmért, s különösen aki a IV. Internacionáléhoz tartozónak vallja magát mélyen elgondolkozzon a IV. Internacionálé történetén és válságán.

Évtizedek óta egy hatalmas méretű, minden területre kiterjedő küzdelem folyik a munkáosztály ferradalmi vezetőségének biztosításáért minden olyan erő ellen, mely megpróbálja eltéríteni ezt a harcot, s lerombolni eredményeit. Mint a munkásmozgalom egésze, a IV. Internacionálé is az osztálytársadalomban él, melynek a romboló hatását szintén megszenvedti. Ezért története a soraiban lezajlott harc története is, mely a válságaiban jut kifejezésre. Az imperializmusnak és ügynökségeinek a támadása a proletariátus függetlensége ellen annak a számtalan különböző törekvésnek a formájában jelentkezett, mely a IV. Internacionálé története során többször megkísérelte azt lerombolni. Egy pillanatig sem felejtve el a trackisták elleni merényleteket, a gyilkosságokat, beleértve magának Trackijnak is a meggyilkolását, a minden más formában jelentkező próbálkozások lényege a IV. Internacionálé alapvető jellegének, mint a munkáosztály elméleti, politikai és szervezeti függetlensége kifejezésének a megtámadása volt. Mi több, még a IV. Internacionálé vezetőségének a kabalán belül is jelentkeztek azok az elemek, akik meg akarták fosztani osztály-függetlenségétől, és így alávetni a sztalinizmus befolyásának. Sikerült nekik magának a IV. Internacionálénak a Titkárságát is egy likvidátor központtá alakítani. De a IV. Internacionálé ereje oly nagy, éppen mert a bolsevizmus folytonossága, hogy eme próbálkozások ellen a saját soraiban született meg az ellenállás. Ez szervezett harccá fejlődött a Nemzetközi Bizottság formájában és keretében, mely megvédte a IV. Internacionálét, mint a proletariátus függetlenségének a szervezett kifejezését, s így biztosította az Internacionálé történeti folytonosságát.

A IV. INTERNACIONÁLÉT ÚJJÁÉPÍTŐ NEMZETKÖZI SZÜVETSÉG azoknak az erőknak az egymás elleni ádáz harcából született, melyek egyfelől az imperializmusnak és ügynökségeinek a javára tudatosan vagy öntudatlanul még a saját soraiban is megpróbálták és megpróbálják lerombolni a

IV. Internacionálét, másfelől pedig amelyek küzdenek azért, hogy a IV. Internacionálé megőrizze és fejlessze jellegét, mint a nemzetközi munkássztyál előéleti, politikai és szervezeti függetlenségének a kifejezése, mely a proletariátus győzelmének az egyetlen záloga. A IV. Internacionálét Újjáépítő Nemzetközi Szövetség, mint az Internacionálé válságának és az újjáépítéséért folytatott küzdelemnek a terméke, mint a nemzetközi osztályharc sürgető követelményeire adott válasz, egy minőségi lépést jelent előre a válság pozitív megoldása felé. Az 1938-ban Treckij által megalapított IV. INTERNACIONÁLÉ LÉTEZIK ÉS HARCOL ! Ma - kezdeti gyengesége ellenére - a NEMZETKÖZI SZÖVETSÉG vállalja az emberiség történelmi válságának, - mely a világproletariátus vezetőségének a válságában összpontosul - a megoldását, mivel ő képviseli a bolszvizmus folytonosságát.

Miként a múltban mindig, ma is a nemzetközi osztályharc új fejlődése magyarázza a válság újabb mezzanátát. A IV. Internacionálé 1952/53-ban kezdődött, s azóta sem megoldott válsága a nemzetközi osztályharc 1968-ban megnyílt új szakaszában -, melyben a munkássztyál minden harca középpontjába állítva a hatalmas meghódítást, kezébe vette a kezdeményezést -, ezzel az új fejlődéssel közvetlen kapcsolatban is súlyosbodott. Ez nem történhetett másképpen. Hiszen a dolgozók valamennyi harcának tétje éppen a munkássztyál nemzetközi pártja, s az e tényből fakadó követelmény a munkássztyál vezetésére pályázó szervezet felé, ahelyett hogy megoldaná a válságát /ezt csak a spontaneitás hívei állítják/, a régi és nem megoldott válságot elmélyítő, újabb válságok forrásává válik.

A nemzetközi proletariátus harcának a fellendülése leleplezte az összes kispolgári irányzatot. A cástrizmus, a gevarizmus, a "harmadik világ" követői, a dubcekizmus, az ifjúság különböző spontán mozgalmak megmutatták valódi természetüket a munkássztyál és az ifjúság előtt, mint a valódi küzdelemnek olyan pótlékai, melyeknek az a rendeltetése, hogy zsákutcába tereljék a tömegek forradalmi harcát. Természetes volt tehát, hogy e mozgalmak és programok kudarca hatására a IV. Internacionálé zászlajával visszaélő, de azt valójában felszámoló központnak, a pablista Nemzetközi Titkárságnak /mely azonosította magát ezekkel a kispolgári mozgalmakkal/ a kebelén belül is kifejlődjön egy válság. Egy jelentős frakció szerveződött az amerikai S.W.P. /Socialist Workers Party - Szocialista Munkáspárti/ védnöksége alatt /a reakciós amerikai törvény megtiltja számára egy nemzetközi szervezethez való csatlakozást/, mely a Nemzetközi Titkárság bizonyos szervezeteire és tagjaira támaszkodik. Ez a frakció szembenáll a főleg Mandel és Maïtan, valamint a francia pablista "Ligue Communiste" /Krivine/ által képviselt politika következményeivel, mely ma is nyíltan támogatja és fedezi a munkásmozgalommal, a IV. Internacionálé programjával összeférhetetlen különböző spontán kispolgári mozgalmakat, a "városi" és "vidéki" gerillákat, stb. Ez a válság gyakorlatilag két frakcióra osztotta a Nemzetközi Titkársághoz tartozó több szervezetet. Jellege világos. Az osztályharc

- Jelenlegi helyzet a nemzetközi követelésekkel szembeni fellépések
- az "Internationale" hivatalos szerepe, a pablista szervezetekben közölt
- tagok, akiket a vezetőik erre az útra vittek, most megpróbálnak az
- "Internationale" vezetői és megalkotói a kivétel útját. De a legkezdőbb meg
- a "Internationale" a tisztázás feladata, az amerikai S.M.P.-t képvisel
- 1952/53-ban Hanser az Egyesített Titkárság "megszűnésére" a megkezdésre hi-
- vezetésnek és a harc feladást kényszerít a hivatalnak, a kibékülést
- és az "Internationale" javasolja az ellenséges Mandel-Maiten-Kriwin
- színpadon. Megpróbálja felkelti a tisztázás feladatát, ami a IV. in-
- ternacionális útját és az érte való küzdelmet színtérén kereső tagok
- ellen irányuló manőver.

A pablista szervezetek a tagjainak meg kell értenie, hogy frak-
ciójuk mai kritika Mandel és társai ellen ugyanazokat a problémák-
kat vet fel, amelyeket az 1952/53-as világszövetségkel világszövetségben
már felvetett. Mindezek, akik közülük felvetett akarják a harcot
tisztában kell legyenek ezzel, hogy az amerikai S.M.P.-t, melyet a IV.
internacionális történelmében játszott fontos szerepe követel, már
1952/53-ban döntő szerepet játszott a pablistus elleni harcban. Az
5. kezdeményezésére 1952. 14-re a Nemzetközi Bizottság. De az S.M.P.-t
nemcsak történelmi útja határozza meg, hanem ugyanakkor a nemzetköz-
i és az amerikai szociálisták és határait és határait és befolyását
ják. Ezért nem volt képes végigvinni az 1952/53-ban kezdett harcot,
azaz győkelesen szaktant a pablistussal, ami végül a valódi vilá-
1952-es újraválasztásuk vezette. Ma az S.M.P. vezetőisége múltbéli
1. pragmatikus kalandjának a megkezdésére készült. Sebteben visz-
szetért, mivel mai vitája a Mandel-színpadon megkezdésére, hogy
következőben a végéig menjen az 1952/53-as világszövetségben.
azaz felismerje az Egyesített Titkárság és a Nemzetközi Bizottság-
nak az útját, jelenleg működésük ből a következtetéseket. Márpedig
egy ilyen megkezdés megkezdett a szaktant a pragmatizmussal és
a nacionalizmussal, amit az S.M.P. vezetőisége képtelen megtenni.
Az újraválasztott Hanser-frakció ezen tagjainak, akik valóban har-
colni akarnak a IV. internacionálisért, szaktantuk kell ezzel a prag-
matizmussal, ami egy elvileg politika fidesztől szolgál. Harcuk
pozitív kimenetelét az 1952/53-as világszövetség kapcsolatban elfoglalt
álláspontjuk tisztázása határozza meg, a csak innen kiindulva tud-
ják megkezdésüket indázni a problémákat, melyek ma merülnek fel
színpadon. A tisztázás feladatának első lépése nem lehet más, mint
a Nemzetközi Bizottság és a pablista Egyesített Titkárság elleni har-
cával kapcsolatos álláspontok. Ha az S.M.P. vezetőisége megkezd-
e feladat előtt - márpedig az amerikai pártok is ezekben kell néz-
nie ezzel - a pablista szervezetek tagjainak meg kell oldaniuk ezt
a problémát, mégpedig pozitív módon, mert maradék út mindegy. Vagy
helyeslik a pablista Egyesített Titkárság múltbeli politikáját, -

s ebben az esetben kénytelenek kibékülni a mai Mandellel -, vagy elismerik, hogy a Nemzetközi Bizottság által 1953-72 között folytatott harc, valamint az Egyesült Titkárság egyre nyilvánvalóbb árulása bizonyítja, hogy gyengeségei ellenére a Nemzetközi Bizottság tartotta fenn a IV. Internacionálé folytonosságát.

Az 1952/53-ban kibombant válság tartalma a pablizmus nyílt és erőszakos támadása volt a IV. Internacionálé és programja ama lényegi természetére ellen, mely a burzsoáziától ésügynökségeitől való függetlenséget jelenti. A pablista támadás arra irányult, hogy a IV. Internacionálét alárendelje az ellenforradalmi bürokráciának, s általa így az imperializmusnak. A Nemzetközi Bizottság az e kísérlettel szembeni ellenállásként született, és ebben az alapvető küzdelemben biztosította a IV. Internacionálé folytonosságát. Húszéves történetének a lényege ez a harc a munkássztyály függetlenségéért avógett, hogy megvédje a bolsevizmus folytonosságát a revizionista pablizmus ellen.

A Nemzetközi Bizottság fokozatosan tisztázva álláspontját és elmélyítve harcát a pablizmus ellen, hosszú küzdelmet kezdett meg a marxizmusnak, a IV. Internacionálé politikájának és programjának a védelmében, szemben azzal a pablista kísérlettel, mely a IV. Internacionálét a sztalinista bürokráciának akarta alárendelni. A harc megerősödött 1959-től kezdve, amikor az amerikai S.W.P.-nek a castrizmussal kapcsolatos kispolgári politikájával szemben tisztázni kellett a proletár álláspontot. A Nemzetközi Bizottság egy megállás nélküli harcban tartotta fenn a munkássztyály független álláspontját a revizionista pablizmus ellen, a "neo-kapitalizmus" rothadt elméletével és politikájával, valamint a fejlett és az elmaradott kapitalista országokban jelentkező kispolgári és zavaros mozgalmakban való elmosódással szemben. Ugyanígy ellenállt a szocialista vívmányok országaiban jelentkező és a bürokrácia egy szárnya által befolyásolt spontán mozgalmakhoz való elvtelen igazodásnak is.

A problémák tisztázásáért folytatott küzdelem a Nemzetközi Bizottság soraiban sem állt meg. Így pl. az angol S.L.L.-nek az Izrael és az arab országok közötti háberúban, az "arab forradalom" helytelen fogalmán alapuló álláspontja ellen. Vagy pl., amikor meg kellett győzni a francia O.C.I.-t, hogy változtassa meg spontaneista magatartását az 1963-as bányásztrájk irányában. Éppúgy, mint amikor a Magyar Forradalmi Szocialisták Szövetségének az ingadozását kellett legyőzni, hogy fenntartás nélkül elismerje a Nemzetközi Bizottságnak a IV. Internacionálé folytonosságát biztosító jellegét.

Valamennyi küzdelem teljes egészében a proletariátus elméleti és politikai függetlenségéért folyt, melyet a IV. Internacionálé testesít meg, s amelynek a folytonosságát a Nemzetközi Bizottság biztosította. Ez képezi pozitív mérlegét. Ez a harc tette lehetővé, hogy jelentős lépések történjenek a IV. Internacionálé újjáépítésének az útján. Hi-

szen a IV. Internacionálé védelme és újjáépítése egy és ugyanazon folyamaton. Erre a legjobb példák: a francia szervezet /O.C.I./ újjáépítése és fejlődése; az angol szervezet /S.L.L./ fejlődése; a jelentős erők csoportosítása Latin-Amerikában; a spanyol és a német szervezet építésének megkezdése, együtt az észak-afrikai és közel-keleti munkával; végül, a kelet-európai szervezetek építésének a megkezdése, mely lehetővé tette, hogy a IV. Internacionálé újjáépítse az osztályharc nemzetközi egységének szervezett kifejeződését, amit lerombolt az imperia-lizmus számlájára működő sztalinizmus, s melyet intézményesített a pablizmus.

Ezzel a folyamattal párhuzamosan, a pablista Egyesült Titkárság teljesen elfajult: maga Pablo elvtelenül feladta a IV. Internacionálét, ahonnan előzőleg a saját híveit zárták ki; több pablista szervezet nyíltan állt a burzsoázia oldalára, mint a ceyloni párt, s amelyeket az Egyesült Titkárság fedez; mivel a pablisták nem tudják tovább ellensúlyozni az ellentétes osztályok nyomását szervezeteik-re, magát az Egyesült Titkárságot és tagszervezeteit is mély válság jellemzi, mely felbomlasztja a szervezeteket és a kispolgárság felé taszítja őket.

Am ugyanakkor a Nemzetközi Bizottság pozitív vívmányai, melyeket teljes mértékben a magunkénak tekintünk, - s amelyeket a francia O.C.I. ma elhagyott, sőt támad - nem szabad, hogy eltakarják előttünk a Bizottság gyengeségeit, melyeket minden tetszelgés nélkül kell megvizsgálnunk. Annál is inkább, mert csak egy ilyen elemzés teszi lehetővé, hogy a jelenlegi válságot, mint a IV. Internacionálé egész válságának a szerves részét érthessük meg, és így egyenges-sük a pozitív megoldás útját.

II.

A Nemzetközi Bizottság a pablizmussal szembeni ellenállás, majd később a pablizmus elleni harc kifejezéseként született és erősödött meg, - tükrözve az ötvenes évek eleji osztályharc fejlődését, amire támaszkodott, de ugyanakkor magában hordta a harc minden egyéb tényezőjének a befolyását is. Még a pablista Titkársággal szembeni teljes függetlensége is csak évekkel a megalapítá-sa után vált ténylegessé. Az amerikai S.W.P. volt az összekötő kapocs a N.B. /Nemzetközi Bizottság/ és a pablista Titkárság között, s ezt az állapotot mind az O.C.I., mind az S.L.L. elfogad-ták. A N.B. hosszú és lassú fejlődését az a harc jellemezte, mely maga is fokról-fokra fejlődött szemben a pablizmussal, a proletar-iátus elméleti és politikai függetlenségéért. A N.B. csak akkor vetette fel világosan a pablizmus és központja lerombolásának,

tehát a IV. Internacionálé újjáépítésének a szükségességét, miután az S.W.P. 1962-ben elvtelenül újraegyesült a pablista Titkársággal. A N.B. 1966-os III. Konferenciájának jellege ebben a fejlődési folyamatban találja meg a magyarázatát.

De a N.B. továbbra is úgy működött, mint azelőtt. A IV. Internacionálé és a saját működésének eredményei, vívmányai ellenére, a saját kebelén belül végbement minőségi változás /1962-64 között/ dacára, a N.B. sohasem tudta szervezeti téren kifejezni elméleti és politikai központ jellegét, mivel nem működött központosított nemzetközi szervezetként, melynek elője a IV. Internacionálé újjáépítése. Föderációs szervként működött, melynek a határozataihoz a tagszervezetek egyhangú szavazata volt szükséges. A legjelentősebb szervezeteknek /mint az O.C.I. és a S.L.L./ megvolt a saját "vadászterületük". Annak ellenére, hogy a N.B. az Átmeneti Program alapján állt, a gyakorlatban mégsem valósította meg a program egyik döntő részét:

"Belső demokrácia nélkül nincs forradalmi nevelés. Fegyelen nélkül nincs forradalmi cselekvés. A IV. Internacionálé belső rendje a demokratikus centralizmus elvén alapul: teljes szabadság a vitában, teljes egység a cselekvésben."

A N.B.-nak ez a szervezetiileg nem központosított jellege megfosztotta attól a lehetőségtől, hogy egységes szervezetként cselekedjék, s így jelentős szerepet játszhasse a munkásmozgalom általános válságában, a pablista revizionista központ lerombolásában. Ennek a ténynek az "elméletté" fejlesztését az O.C.I. következő kifejezései mutatják: "A IV. Internacionálét lerombolta a pablizmus"; vagy: "A IV. Internacionálé nem létezik, újjá kell építeni". Mintha 1952/53 előtt már "felépült" Internacionáléről lehetett volna beszélni.

Az e fajta fogalmazások kifejezték, hogy a pablista válság magában a N.B.-ban is jelentkezett. Hiszen nem elég azt mondani, hogy a IV. Internacionálét "lerombolták" /?/, azaz tehát csak megállapítani ezt a "tényt". E válság megoldására irányuló cselekvés ugyanis nem más mint egy harc, melynek a győzelméhez nélkülözhetetlen annak a nagyfokú központosítása.

Átörzeve ezt a szükségességet, a N.B. és tagszervezetei megpróbálták kiküszöbölni ezt a gyengeséget. Az ifjúsági mozgalom területén - mint 1966-ban a belgiumi Liège-ben szervezett tüntetés során - és általában a Forradalmi Ifjúsági Internacionáléért folytatott harcban a N.B. megpróbálta központosítani harcát, és bizonyos mértékben eredményeket is ért el. De minden kemény törekvés, mely arra irányult, hogy a N.B.-t valóságos központtá alakítsa, az S.L.L. és az O.C.I. különbözően megindokolt ellenállásába, vagy a többi szervezet tehetetlenségébe ütközött, melyek csak szemlélői voltak az ún. "nagykorú" szervezetek /O.C.I. és S.L.L./ viaskedésének.

A N.B. legfőbb gyengeségének lényege a következő volt: a pabliz-

mus elleni harcát kifejesztve, képes volt, hogy mindjobban ellássa a proletariátus elméleti és politikai függetlenségének a védelmét, de ugyanakkor képtelen volt ezt a függetlenséget szervezeti téren is megvalósítani.

A munkásmozgály függetlensége szervezeti téren ugyanis a marxista élesapat harcának a központosított jellegét igényli, amit a IV. Internacionálé demokratikus centralizmusa fejez ki. A N.B. nem jutott el ennek a megvalósításáig.

De minthogy az osztályharcban aki nem halad előre, az visszavonul, az elmélet és a gyakorlat között létrejött eme szakadás egy nemzeti szűklátókörűséget fejlesztett ki és erősített meg a N.B. legjelentősebb szervezeteiben. Márpedig 1968 óta az osztályharc fejlődése, meggyorsulása és kiéleződése, nemzetközi síkon a munkásmozgály növekvő válsága és az ifjúság harcba lépése -, melyek ennek az osztályharcnak a kifejezései és egyben a következményei - ama sürgető feladat elé állították a N.B.-t, hogy döntő lépéseket tegyen a IV. Internacionálé újjáépítésének az útján, mégpedig az új lehetőségeknek megfelelő magasabb fokon.

De maga ez a folyamat nagymértékben kibontakoztatta a N.B. már meglévő gyengeségeit, megerősítve a legfontosabb szervezetek nemzeti szűklátókörűségét, melyek nem tudtak ennek ellenállni. Az angol S.L.L., majd a francia O.C.I., ki-ki a maga módján feladták a Nemzetközi Bizottságot. Az S.L.L. habozva a nemzetközi munkásmozgály válságában való aktív és központosított beavatkozás előtt, ami szükségessé tette volna a IV. Internacionálé, tehát a N.B. továbbfejlesztését, megfutamodott és egyoldalúan szakított a N.B.-al. Elítéljük az S.L.L. elvtelen meghátrálását, mely nemzetközi téren az S.L.L. régebbi "vadászterületéhez" tartozó szervezetek szűkkörű csoportosulásában fejeződik ki /amit Nemzetközi Bizottságnak neveznek/. A francia O.C.I.-t annyira megrázta és megfélemlítette ez a szakadás, hogy bár azelőtt a N.B. oszlopa volt, most is meghátrált és feladta a N.B.-t. Kikláltatta annak a "felbomlását", és egy bizonyos Szervező Bizottsággal helyettesítette, melynek több szervezete a IV. Internacionálé programjával ellentétes álláspontot foglal el.

Az S.L.L. így eddig jutott, hogy szerinte tehát nem szükséges újjáépíteni a IV. Internacionálét, ami egy elvtelen megalkuvás a pablizmus előtt. Az O.C.I. pedig egy nemzetközi központ megvalósíthatatlanságát hangsúlyozza azzal az ürüggyel, hogy a IV. Internacionálé válsága "túlságosan mély". Mindkét esetben olyan szervezetekről van szó, melyek bár harcot folytattak a proletariátus elméleti és politikai függetlenségéért az ezt felszámolni igyekvő pablizmus ellen, de - miként az utóbbi tapasztalatok mutatják - nem tudtak teljesen megszabadulni a pablizmustól, mellyel maguk

is meg voltak fertőzve. A N.B. feladása éppen az osztályharc jelenlegi szakaszában kapja meg valódi jelentőségét, mint a harcnak az egyik kifejezése, tükröződése azokkal a feladatokkal kapcsolatban, melyek a N.B.-ra hárultak, s amelyeknek a végrehajtását az S.L.L. és az O.C.I. végül is megtagadták.

Ma, amikor sokkal inkább mint valaha az imperializmus és a Kreami bürokráciája együttes válságának az előtűlése hatalmas erőket szabadít fel, melyek képesek a IV. Internacionálé felé közeledni - azzal a feltétellel, ha elvi alapon a trackisták közbelépnek -, súlyos csapást mértek az egyetlen nemzetközi szerve, mely lehetővé tette a belsevizmus folytonosságának a megőrzését.

Az O.C.I.-nek már a Nemzetközi Bizottságról adott jellemzése is, mely szerint ez a nemzetközi szerv "kétértelmű" volt, igazolást ad az amerikai S.W.P.-nek, s így az O.C.I.-t egy opportunistá politikára kötelezi az S.W.P. és a pablista Egyesült Titkárság felé. Ezzel valójában az 1962 előtti, paritásos alapon álló N.B.-hoz tér vissza.

A N.B. helyettesítése a Szervező Bizottsággal egy hadállásnak a feladása, mely ahelyett hogy a N.B. alapvető gyengeségét pozitív módon meghaladta volna, intézményesítette azt, s a végletekig vitte annak a következményeit. Az O.C.I. által alapított Szervező Bizottság nemcsak nem központ - s nem is akar az lenni ! -, de minden egyes szervezete a "saját politikáját folytatja". Már a jellege megfosztja a IV. Internacionálé folytonossága biztosításának minden lehetőségétől, mivel elég csak "hívatkozni" a IV. Internacionálé programjára, hogy bármely szervezet a tagja lehessen. A Szervező Bizottságnak olyan szervezetek is tagjai, melyek elismerik, hogy a burzsoáziának van egy "haladó" szárnya //, nyíltan tagadva ezzel a permanens forradalom elméletét, míg egy másik tagszervezete az "izraeli nemzeti létezés tényét" hangoztatja.

Ez a Szervező Bizottság, mely a "saját politikájukat" követő szervezetek elvtelen csoportosulása, már önmagában válna is a munkáosztály nemzetközi egysége felbomlasztására irányuló kísérlet. S pontosan abban az időben, amikor a haldekló imperializmus a nély válságban lévő bürokrácia segítségével haláles csapásokat készít elő a proletariátus ellen, s amikor e célból megpróbálják újjászervezni és világméretben központosítani ellenforradalmi szövetségüket. Akkor, amikor ezen a talajon burjánzanak a centrista és nacionalista áramlatok, melyek a haláltusáját vívó imperializmus és bürokrácia segítségára sietnek.

A S.Z.B. /Szervező Bizottság/ az Internacionálénak egy olyan, különös "nemzeti" felfogása és gyakorlata, amelyben "békésen együtt-
élnék" a nemcsak különböző politikát folytató szervezetek, hanem amelyeknek a saját országaikban alkalmazott politikája egymással

ellentétes. Éppúgy, ahogy az amerikai S.W.P., az angol S.L.L. és a francia O.C.I. sem tudtak teljesen megszabadulni a munkásmozgalom pestisétől, mely a nemzeti "megoldások" kétségbeesett keresését jelenti. Ami tegnap csak egy megoldásra váró probléma volt, ma politikai vonallá, valóságos "elvvé" jegyeznedett náluk. A SZ.B. egy opportunistá meghátrálás a IV. Internacionálé történetéhez képest. Kérdéssé teszi a IV. Internacionálé kikiáltásának visszavonhatatlan jellegét. Elvtelen meghátrálás ama feladat előtt, amit a N.B.-nak meg kellett volna valósítania: eredményeire támaszkodva folytatni a harcot, s merészen hozzálátni a proletariátus függetlenségének biztosításához szervezeti téren is.

De a SZ.B.-nak a megalakítása éppenséggel a feladatnak a visszautasítása. S pontosan ez okozza, hogy ez a szerv torz módon felnagyítja a N.B. fogyatékosságát, amittől az nem tudott megszabadulni. Aki leköpi a N.B. vívmányait, aki megtagadja alapvető nemzetközi központ jellegét - annak ellenére, hogy ezt nem tudta szervezetiesleg kifejezni -, az elkerülhetetlenül éppen a N.B. hibáiba esik.

Am a Szervező Bizottságot összetartó "kovács" éppen egy központ szükségességének a tagadása és visszautasítása képezi, tudatosan megtagadva így a IV. Internacionálé folytonosságát. Egy ilyen politika és gyakorlat logikusan oda vezet, hogy egy szervezet játssza a nemzetközi központ szerepét. S valóban, az O.C.I. vezetősége önmagát tekinti egy ilyen nemzetközi központnak. Elvtelen harcot kezdeményezett és folytatott a N.B. feladása ellen küzdő szervezetek ellen. A jelen Kiáltványt aláíró szervezeteket sorjában erőszakosan megtámadta, sőt a lerombolásukat is megkezdte az országaikban létesítendő párhuzamos szervezetek építésének a révén. Az O.C.I. azt a "jogot" esztotta ki magának, hogy megtiltsa a marokkói trackisták részvételét a SZ.B. Nemzetközi Irodájának az ülésén /pedig a Bizottságnak az alapító tagjai 1/, mert az O.C.I. vezetőségének az ádáz ellenállása dacára, megalakították a Marokkói Trackista Csoportot.

Ugyanakkor egy ilyen kapunyitás, mely a SZ.B. jellegét képezi, természetesen az Egyesült Titkárság Hansen-féle frakciója, s általában az amerikai S.W.P. felé irányul. "Elméleti" alapja a N.B. "kétértelmű" természetét illető közös nézőpont. Az O.C.I. vezetőségnek nyíltan nem bevallott szerepe, amit mint nemzetközi központ játszik, máris lehetővé tette számára, hogy ezt a kapunyitást a gyakorlatban is kifejezésre juttassa azzal az elvtelen felhívással, amit a trackizmusra "hívatkozó" szervezetek felé bocsátott ki. A SZ.B.-nak a heterogén és nem központosított jellege tette lehetővé, hogy az O.C.I. vezetősége szemet hunyhasson a bolíviai Parti Ouvrier Révolutionnaire /P.O.R. - Ferradalmi Munkáspárt/ újságjának, a MASAS-nak a permanens ferradalmi elmélete elleni támadása fölött.

Ez tette lehetővé azt is, hogy az O.C.I. az 1973. márciusi franciaországi választások idején az opportunizmus mocsarába süllyedjen és egy közönséges szociáldemokrata választási politikát folytasson.

Itt mérhetjük fel a N.B. feladásának, mint a proletariátus elméleti, politikai és szervezeti függetlenségét kifejező IV. Internacionálé fenntartása és védelme feladásának valamennyi következményét. A N.B. megkezdte a harcot e feladat végrehajtásáért. De mivel legjelentősebb szervezetei képtelenek voltak végigvinni ezt a küzdelmet egészen a demokratikus centralizmusnak, mint a proletariátus politikai függetlensége kifejezésének a teljes megvalósításáig, az osztályharc utóbbi robbanékony fejlődése a pablizmus kerékvágásába vetette vissza őket.

III.

Minden próbálkozással szemben, mely a IV. Internacionálé zászlájával kísérli leplezni az Internacionálé vívmányait és harcos erőt leromboló tevékenységet, kijelentjük, hogy ma ismét, mint annyiszor a múltban biztosítani kell a bolsevizmusnak, azaz a trockizmusnak a folytonosságát, a forradalom nélkülözhetetlen eszközének, a proletariátus világpártja építésének a javára. Szemben a munkásosztály mindenféle alárendelésével az osztályellenességnek, a IV. Internacionálé határozott életjelt ad válságának ebben az új szakaszában. A IV. Internacionálé tehát létezik. Mégis újjá kell építeni, vagyis meg kell oldani a válságát. Márpedig sem a pablista Egyesült Titkárságban és a hozzá csatlakozott szervezetekben kifejlődő válság, sem az a válság, mely a N.B.-t alkotott legfontosabb szervezeteket állította egymással szembe, nem oldható meg önmagában. Lehetetlen megoldani a IV. Internacionáléra hivatkozó egész mozgalmat ilyen vagy olyan válságát anélkül, hogy a IV. Internacionálé 1952/53-tól kezdődött válságát fejlődésének egészében ne ragadnánk meg és ne jellemeznénk különböző jelentkezési formáit egészen máig, mint egy szerves folyamat részeit.

Másrészről ez a probléma az egész nemzetközi munkásmozgalomnak, minden őszinte munkásharcosnak az ügye, függetlenül attól, hogy trockistának vallják-e magukat, vagy sem. Mindazok, akik a sztalinizmusból, a reformizusból és a centrizusból kilébalva keresik a forradalom útját, el kell ismerjék, hogy a világforradalom marxista életszabályát lehetetlen "feltalálni", s hogy egyedül a IV. Internacionálé képviseli a bolsevizmus szerves történelmi folytonosságát és rajta keresztül a világproletariátus minden azelőtti forradalmi tapasztalatát, különösen a munkásosztály függetlenségéért vívott harcát. Mindez megköveteli tőlünk trockistáktól, hogy a IV. Internacionálét – nemcsak

szavakban - az egész munkásmozgalom és az ifjúság soraiba vigyük. A IV. Internacionálét, nem pedig annak a tagadását, vagy egy torzszülöttet.

Ebben rejlik a IV. Internacionálét Újjáépítő Nemzetközi Szövetség megalapításának az alapvető jelentősége.

A Nemzetközi Szövetség a N.B. harcának szerves eredménye és folytatása. Eről kezdettől fogva harcoltak a N.B. elvtelen és túl könnyed feladása ellen először a korcs Szervező Bizottságon belüli frakció megalakításával avégett, hogy megnyerjék a tagszervezetek többségét. De minden elvi harc lehetetlenné vált, míhelyt a SZ.B. és annak valamennyi szervezete és csoportja - gyorsan megfutva a likvidátorság útját - támogatták és fedezték az O.C.I. támadását a Marekói Trockista Csoport ellen, valamint az O.C.I. kísérleteit párhuzamos szervezetek létrehozására Spanyolországban és Kelet-Európában, nem is beszélve az alig leplezett denunciáló, becsmérlő és régimozó hadjáratáról.

Figyelmeztetjük a SZ.B. szervezeteit: ha vezetőik megvetendő számításból, vagy kellő szilárdság hiányában habozás és vita nélkül csatlakoznak ehhez a politikához /még egy tartózkodás sem volt a Marekói Trockista Csoportot eltávolítani öhajtó szavazás alkalmazásával/, akkor sohasem fognak egy belsevik típusú pártot felépíteni, sohasem fogják győzelemre vezetni a proletariátust. Minden számító mesterkedésnek egy bizonyos határt szabnak az elvek. Azokat, akik megpróbálnak ezekkel játszani, vagy akiknek nincs véleményük, az első ferradalmi megrázkódtatás el fogja sűpörni.

Különös hangsúllyal figyelmeztetjük az O.C.I. tagjait, mivel ez a szervezet történeti múltja és ereje következtében nagy felelősséggel tartozik a IV. Internacionálénak. Hova viszi Lambert és Just politikája a IV. Internacionálé Újjáépítésének művét? Ha egyrészt olyan szervezetekkel találják együtt magukat, melyeknek az álláspontja a IV. Internacionálé programjával ellentétes, másrészt pedig olyanokkal, melyek önálló vélemény hiányában bábfigurákként viselkednek. Ime ezért tiltanak meg minden mitát az O.C.I.-ben az Internacionáléről, sárba tiperva így magának az O.C.I.-nek a szervezeti szabályzatát. Az O.C.I. legutóbbi kongresszusa íme ezért adott - minden vita nélkül - szabad kezét a vezetőségnek nemzetközi politikája vitelére.

Az általunk most létrehozott Nemzetközi Szövetség megalapítása szervesen következik a N.B. harcából. Ugyanakkor az osztályharc megnövekedett következményei, melyek élesen fölvetik a harc alapvető tétjének, a IV. Internacionálénak a szükségességét, a gyakorlatban bizonyítják, hogy a Nemzetközi Bizottságot meghaladta az idő. Meg kell haladni a vívmányait, és megőrizve azokat felül kell kerekedni a gyengeségein. A N.B. hosszú évekig küzdött a pablizmus ellen,

és a válságban lévő IV. Internacionálé és tagszervezetei küzdelmének és fejlődésének a színhelye volt. De saját harcát nem tudta végigvinni, nem tudott egy valóban központosított szervezetté átalakulni.

A IV. Internacionálét Újjáépítő Nemzetközi Szövetség azért alakult meg, mert ahhoz, hogy a proletariátus nemzetközi pártját építve győzelemre vigyük a nemzetközi munkásoztságot, a IV. Internacionálé harca folytatásának nincs más útja, mint az, ami egyúttal új szakaszt nyit az Internacionálé újjáépítésében.

Ez az új szakasz bizonyossága, hogy a IV. INTERNACIONALÉ LÉTEZIK ! UGYANAKKOR ÚJJÁ KELL ÉPÍTENI !

A IV. Internacionálé lényege, hogy nemzetközi központ: a világ-proletariátus marxista élosapatának a központja a munkásoztsály forradalmi vezetésének a megnyerésére, szemben az áruló vezetőségekkel, s mely az imperializmus és a bürokrácia megdöntéséért küzd. A N.B. fenntartotta a téren a IV. Internacionálé folytonosságát a pablizmus elleni elvi és politikai küzdelemben, de saját múltjának a súlya megakadályozta abban, hogy a bolsevizmus folytonosságát szervezetileg is biztosítsa. A régi legyőzte az újat. Ez nem volt elkerülhetetlen, de mégis így történt, mert a sorozatos balsikerek hatására a múlt öröksége egész "elméletté" vált.

Nem véletlen, hogy a harc szervezeteink és az O.C.I. vezetősége között két kérdésben kezdődött és kristályosodott ki: vajon a proletariátus függetlensége kell képezze minden csoportosulás alapját ? - s vajon központ-e a IV. Internacionálé és a folytonosságát biztosító nemzetközi szerv ?

A központ tagadásának rothadt "elmélete" az elmélet és a gyakorlat egységének a megbontására irányuló tudatos kísérlet. Olyan idealista, antimarxista megfogalmazásokra támaszkodik, mint pl.: "a IV. Internacionálé a programján keresztül létezett", felfedve itt egy spontaneista háttérrel. Ez annak az ellentétnek a csomópontja, mely a N.B. mérlegét illetően szembeállít bennünket az O.C.I. vezetőségével.

A IV. Internacionálé folytonosságának a fenntartása megköveteli, éppen az osztályharc jelenlegi szakaszában, hogy befejezzük a N.B. művét, s megvalósítsuk a proletariátus függetlenségét szervezeti téren is. Ugyan miként lehetne másképp fejleszteni többek között a Forradalmi Ifjúsági Internacionálé építéséért folyó harcot ? Nyilvánvaló, hogy mivel a SZ.B. nem egy központ, hamar fel is adta ezt a küzdelmet. De kell tölteni az elmélet és a gyakorlat közötti szakadékot egy központosított nemzetközi szervezetet alapítva, mely a IV. Internacionálé programja, tehát a demokratikus centralizmus szerint működik.

A IV. Internacionálé csak így létezhet valójában. Minden más magatartás elkerülhetetlenül a IV. Internacionálé kikiáltásának a megkérdőjelezése felé vezet. S mégis, a IV. Internacionálét újjá kell építeni. A IV. Internacionálé folytonossága központ-jellegűnek a ta-

adásából "elmélet" fabrikálók úgy állítják be, mintha a IV. Internacionálé újjáépítésének a folyamata azonos lenne a demokratikus centralizmus bevezetésének a folyamatával. Ez a lépcsőzetes fejlődésen alapuló "elmélet" nem tájékoztat arról, hogy hívei mikor gondolják elérkezettnek a pillanatot a demokratikus centralizmus bevezetésére, sem pedig arról, hogy miként remélnék ide eljutni a harc központosítása nélkül.

Ma a pablista Egyesült Titkárság még a sarait bomlasztó válságában is változatlanul bitorolja a IV. Internacionálé nevét, s a zászlóval a sztalinizmus ügynökségeként működik, gátat emelve így a munkáosztály, az ifjúság és harcosai, valamint a IV. Internacionálé között. Másfelől a N.B.-hez tartozott, vagy a vele szolidáris szervezetek nagy része új likvidátor kísérletekbe kezd részint az angol S.L.L. szakítását követve, részint a SZ.B. keretében az O.C.I.-hez igazodva, s amely kísérletek jellege ugyanaz, mint a pablista Egyesült Titkárságéi.

Igy a IV. Internacionálé újjáépítése megegyezik a pablista Egyesült Titkárság, a pablista szervezetek lerombolásának, a trockista pártok építésének és Szövetségünk megerősítésének a folyamatával, megegyezik az olyan trockista szervezeteknek, mint az amerikai S.W.P., az angol S.L.L., a francia O.C.I. a talpraállítással és "nemzetközi" csoportosulásaik felszámolásával.

Csak a nemzetközi demokratikus centralizmus, folytatva és fejlesztve a nemzetközi osztályharc központi jellegét, - mely a IV. Internacionálé lényege - képes az Internacionálé válságának a megoldására, és ugyanebben a folyamatban a világproletariátus forradalmi élcsapatának az összefogására. Így ez a tartalma a IV. Internacionálé harcok története erre új szakaszának, amit a NEMZETKÖZI SZÖVETSÉG megalapítása nyitott meg.

A IV. Internacionálé újjáépítése természetesen az egész világproletariátusnak és ifjúságának a műve. Mégis, ez csak a trockistáknak az osztályharcban, a munkásmozgalmak válságában való aktív részvételével történhet. A IV. Internacionálét Újjáépítő Nemzetközi Szövetség ezért magáévá teszi az Internacionálé újjáépítésének a N.B. által felvázolt stratégiáját. Szövetségünk meg van győződve arról, hogy a IV. Internacionálé hosszú történeti válságának a megoldása attól is függ, hogy az Internacionálé képes-e magával ragadni a munkáosztály és az ifjúság legjobb harcosait. Ezért szükségesnek tartja, hogy számukra is megnyissa a IV. Internacionáléért vívott harcot a IV. Nemzetközi Konferencia és annak előkészítése révén. A IV. Internacionáléért és elveiért aktívan és őszintén küzdő csoportok és szervezetek is ebben a keretben és perspektívában találhatják meg a megoldást.

Ebből az alapvető nézőpontból kiindulva, ennek a stratégiának

az alapján bíráljuk az angol S.L.L.-t, mely már 1972-ben megtartotta a saját "IV. konferenciáját" kizárólag az általa szervezett N.B. tagszervezeteinek a részvételével. Az S.L.L. így elválasztotta a IV. Internacionálé építését a munkásmozgalom egészének a válságától, és ennek következtében az Egyesült Titkárság és szervezetei válságától is. Feladta tehát a IV. Internacionálé újjáépítéséért folytatott küzdelmet. De nyilvánvaló – és ez alapvető fontosságú –, hogy egy kapunyitás az egész munkásmozgalom felé csak a IV. Internacionálé programja és szervezete szilárd alapján lehetséges. Csak a IV. Internacionálé képes egy ilyen perspektíva megnyitására a munkásmozgalom felé. Ellenben a SZ.B. sivtelen keretében ahelyett, hogy útát nyitnának mindazoknak, akik az osztályharcban az Internacionálét keresik, megkezdték a N.B. elméleti, politikai és szervezeti vívmányainak a lerombolását.

Teljesen a IV. Internacionálét újjáépítő Nemzetközi Szövetségben nyugszik a munkásmozgalom válságának a megoldására pozitív kiútát mutató konkrét perspektíva nyújtása. Mert pontosan a Nemzetközi Szövetség tartja fenn szilárdan a nélkülözhetetlen határvonalat egyrészt a IV. Internacionálé és folytonossága, másrészt mindazok között, akik – bármilyen őszinték legyenek is – csak "hivatkoznak" a IV. Internacionáléra, vagy általánosságban a proletariátusra. Megnyitva ezt a perspektívát, csak Szövetségünk harcol a IV. Konferencia előkészítéséért, ténylegesen beavatkozva a munkásmozgalom válságába. Ugyanakkor kijelentjük mindazoknak, akik harcot kezdtek a IV. Internacionálénak a pablizmustól és maradványaitól való megtisztításáért, hogy küzdelmük sikere érdekében elkerülhetetlenül állást kell foglalniuk azzal a harccal kapcsolatban, mely a múltban a Nemzetközi Bizottságot szembesíltette az Egyesült Titkársággal, és amely ma – minden likvidátor kísérellettel szemben – a Nemzetközi Szövetség megalapítására vezetett. Ezzel szemben az O.C.I. vezetősége, folytatva a Nemzetközi Bizottságot feladó opportunistá politikáját, ma a "IV. Internacionáléra hivatkozó minden szervezethez", különösen az amerikai S.W.P.-hez intéz felhívást, egy szót sem szólva az összeegyeztethetetlen álláspontokról, meg sem említve az ellentétek utóbbi húsz évét és jelentőségüket. Az O.C.I. éppen ezzel a magatartással gátolja meg a válság fejlődését egy pozitív elvi alapon történő megoldás felé, mivel a pablista szervezetek őszinte harcosait is Joe Hansen /az S.W.P. képviselője/ karjaiba löki vissza. A Szervező Bizottságnak körvonal nélküli természete, az a tény, hogy olyan szervezeteket foglal magába, melyek csak "hivatkoznak a trockizmusra", lehetetlenné teszi, hogy másfajta politikát folytasson.

A jelen Kiáltvány alapján kezdjük el konkrétan a tisztázásnak és a harcnak azt a folyamatát, ami egyben a IV. Nemzetközi Konferencia előkészítését jelenti. Az egész munkásmozgalomnak és a harcosainak, valamint az ifjúságnak ajánljuk ezt a perspektívát és küzdelmet, akik meg vannak győződve a forradalmi Internacionálé és pártjai kikovácsolásá-

sának, mint a proletariátus győzelme eszközének a szükségességéről. Különösen azokhoz szólunk, akik a IV. Internacionáléra hivatkozva harcolnak Mandel és társai ellen, hogy folytassák harcukat a IV. Internacionálé hosszú válsága jelentőségének a világos értékelésén keresztül a válság megoldásáért, csatlakozva a Nemzetközi Bizottság harcéhez. A IV. Nemzetközi Konferencia perspektíváját ajánljuk mind azoknak a szervezeteknek is - különösen az S.L.L.-nek, az O.C.I.-nek és tagjaiknak -, melyek az a Nemzetközi Bizottság karikatúrájának a keretében, vagy a Szervező Bizottságban fordítanak hátat a IV. Internacionálénak és az újjáépítésnek.

A IV. Internacionálé létezik. A IV. Nemzetközi Konferencia előkészítéseivel előre az újjáépítésért a IV. INTERNACIONALÉT ÚJJÁÉPÍTŐ NEMZETKÖZI SZÖVETSÉG OLDALÁN !

Csatlakozzatok harcéhez !

1973 április.

